YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

23 päivänä syyskuuta 2004 *

Asiassa C-150/03 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta,

joka on nostettu 31.3.2003,

Chantal Hectors, kotipaikka Mont-sur-Rolle (Sveitsi), edustajinaan avocat G. Vandersanden ja avocat L. Levi, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan parlamentti, asiamiehinään H. von Hertzen ja J. F. de Wachter, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Mugica Arzamendi,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.2.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon asianosaisten esittämät huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.3.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Hectors hakee valituksellaan muutosta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-181/01, Hectors vastaan parlamentti, 23.1.2003 antamaan tuomioon (Kok. H., s. I-A-19 ja II-103; jäljempänä valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin siinä on hylätty valittajan kanne, jossa hän vaati yhtäältä työsopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen (jäljempänä sopimusten tekoon

valtuutettu viranomainen) tekemien niiden päätösten kumoamista, joilla B. nimitettiin hollanninkielisen hallintovirkamiehen toimeen Euroopan parlamentin Euroopan kansanpuolueen (kristillis-demokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään (jäljempänä PPE-DE), sekä hylättiin valittajan tätä toimea varten esittämä hakemus ja hylättiin valittajan esittämä hallinnollinen valitus (jäljempänä riidanalaiset päätökset) ja toisaalta vaatimus parlamentin velvoittamisesta suorittamaan hänelle vahingonkorvausta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot) 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Väliaikaisella toimihenkilöllä tarkoitetaan näissä palvelussuhteen ehdoissa:

— —

c) toimihenkilöä, joka on palkattu avustamaan sellaista henkilöä, joka hoitaa yhteisöjen perustamissopimuksissa tai yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta tehdyssä sopimuksessa määrättyä tehtävää, tai jonkin yhteisöjen toimielimen tai muun elimen tai jonkin Euroopan parlamentin poliittisen ryhmän puheenjohtajaksi valittua henkilöä, jota ei valita yhteisöjen virkamiesten joukosta,

— —."

3 Palvelussuhteen ehtojen 11 artiklassa todetaan muun muassa, että Euroopan yhteisöjen virkamiesten oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 11–26 artiklan säännöksiä sovelletaan vastaavasti väliaikaisiin toimihenkilöihin ja että näitä viimeksi mainittuja koskevat päätökset julkaistaan henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa säädetyin edellytyksin.

4 Virkamiesten ja muiden toimihenkilöiden palvelukseen ottamista sekä palkkaluokan tai yksikön vaihtumista koskevassa Euroopan parlamentin puhemiehistön 15.3.1989 tekemässä sisäisessä työjärjestyksessä (jäljempänä 15.3.1989 tehty sisäinen työjärjestys) säädetään muun muassa seuraavaa:

"II JAKSO. VÄLIAIKAISET TOIMIHENKILÖT

— —

8 artikla

Poliittisten ryhmien väliaikaisten toimihenkilöiden valinta tapahtuu sellaisten ehdotusten perusteella, jotka tekee sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen nimittämä ad hoc -elin, johon kuuluu yksi henkilöstökomitean nimittämä jäsen.

9 artikla

Poliittisessa ryhmässä avoimena olevasta toimesta julkaistaan kilpailuilmoitus toimielimessä ja sen ulkopuolella. Kun hakemuksia koskevat asiakirjat on tutkittu,

ad hoc -komitea laatii niiden kriteerien perusteella, jotka poliittinen ryhmä on asetuksen säännösten mukaisesti vahvistanut avoimen toimen määrittämiseksi, luettelon hakijoista, jotka täyttävät avointa toimea koskevassa ilmoituksessa vahvistetut edellytykset. Tämä luettelo toimitetaan työsopimusten tekoon valtuutetulle viranomaiselle."

5 PPE-DE:n pääsihteerin helmikuussa 2000 laatiman asiakirjan, jonka otsikko on "henkilöstön palvelukseenottomenettelyt" (jäljempänä PPE-DE:n palvelukseenottomenettelyitä koskeva asiakirja), 5 ja 6 kohdassa todetaan seuraavaa:

"5. Palvelukseenottomenettelystä vastaa valintalautakunta, johon kuuluu puheenjohtaja, joka tavallisesti on kyseessä olevan yksikön päällikkö, vähintään kaksi muuta sellaista jäsentä ryhmän sihteeristöstä, joiden palkkaluokka on sama tai ylempi kuin se, johon hakija nimitetään, yksi ryhmän henkilöstökomitean edustaja ja yksi parlamentin henkilöstökomitean edustaja. Valintalautakunnan puheenjohtaja on vastuussa siitä, että liitteessä kuvailtuja menettelyitä noudatetaan. Valintalautakunnan on laadittava liitteiden mukaisesti kirjalliset ja suulliset kokeet ja määriteltävä hyväksymistä varten vaadittava vähimmäisarvosana, [soveltuvien hakijoiden] luetteloon kirjattavien hakijoiden lukumäärä ja tämän luettelon voimassaoloaika.

6. Valintalautakunta toimittaa kaikissa tapauksissa, joissa tavallinen ja kokonainen valintamenettely on saatettu päätökseen, ryhmän puheenjohtajistolle luettelon kilpailun läpäisseistä hakijoista ja heidän saamansa pisteet. Kun täytetään vain yksi paikka, puheenjohtajisto valitsee luettelon kolmesta ensimmäisestä hakijasta yhden. Kun täytetään kaksi paikkaa, puheenjohtajisto suorittaa valinnan viiden ensimmäisen hakijan joukosta."

Riita-asian taustalla olevat tosiseikat

6 Riita-asian taustalla olevat tosiseikat on esitetty valituksenalaisen tuomion 5–16 kohdassa seuraavin sanamuodoin:

"5 PPE-DE:n ryhmä julkaisi hollanninkielisen väliaikaisen toimihenkilön avointa toimea koskevan ilmoituksen parlamentin palvelukseen ottamista koskevien ilmoitusten tiivistelmässä nro 14/2000, joka koski 29.5.2000 ja 14.6.2000 välistä ajanjaksoa.

6 Tätä avointa toimea koskevassa ilmoituksessa todetaan seuraavaa:

'Ryhmän nimittävä viranomainen on päättänyt aloittaa valintamenettelyn palkkaluokan A 8 tai A 7/A 6 (väliaikainen toimihenkilö) hollanninkielisen hallintovirkamiehen tai avustavan hallintovirkamiehen (M/N) avoimena olevan toimen täyttämiseksi.

— —

TEHTÄVIEN LAATU:

Pätevä virkamies, jonka toimenkuvaan kuuluu esimiesten valvonnan alaisena sellaisten suunnittelu- ja tutkimustehtävien suorittaminen, jotka liittyvät PPE-DE:n ryhmän toimintaan. Nämä tehtävät edellyttävät kykyä ryhmätyöskentelyyn.

EDELLYTETYT TUTKINNOT JA TIEDOT:

— yliopistotasoiset opinnot, joista on myönnetty tutkintotodistus, tai vastaava työkokemus;

— Euroopan unionin institutionaalisen rakenteen ja toiminnan laaja tuntemus;

— kyky suorittaa yleisten suuntaviivojen mukaisesti suunnittelu-, arviointi- ja yhteenvetotehtäviä;

— perusteellinen kielitaito yhdessä Euroopan unionin virallisessa kielessä ja hyvä kielitaito jossakin muussa virallisessa kielessä.

ERITYINEN PÄTEVYYS:

Toiminnallisista syistä edellytetään:

— hollannin kielen perusteellista osaamista ja hyvää saksan, ranskan tai englannin kielen taitoa; muiden yhteisön kielten osaaminen otetaan myös huomioon;

— EU:n institutionaalisen rakenteen ja toiminnan hyvä tuntemus;

— tietoja ja osaamista PPE-DE:n ryhmän ohjelmaa koskevista pyrkimyksistä ja toiminnasta ja yhteisön politiikasta; EU:n maatalouspolitiikan tuntemus ja/tai kokemus sillä alalla katsotaan eduksi;

— palvelukseen ottaminen tapahtuu palkkaluokassa A 7/A 6, jos hakija osoittaa, että hänellä on kahden vuoden työkokemus.'

7 Tästä avoimesta toimesta julkaistiin ilmoitus myös useissa hollanninkielisissä sanomalehdissä.

8 Kantaja toimitti 21.6.2000 päivätyllä kirjeellä riidanalaista toimea koskevan hakemuksensa, joka otettiin käsiteltäväksi.

9 Kantaja osallistui 9.10.2000 kirjallisiin ja 19.10.2000 suullisiin valintakokeisiin.

10 Ad hoc -komitea, josta on säädetty 15.3.1989 tehdyn sisäisen työjärjestyksen 8 artiklassa, julkisti 19.10.2000 PPE-DE:n palvelukseenottomenettelyä koskevan

asiakirjan 5 kohdassa tarkoitetun valintalautakunnan (jäljempänä valintalautakunta) asemassa kertomuksensa riidanalaisen toimen täyttämisestä. Tässä kertomuksessa todetaan muun muassa seuraavaa:

'Soveltuvien hakijoiden luettelon laatiminen

Saatuaan tehtävänsä päätökseen valintalautakunta on päättänyt kirjata soveltuvien hakijoiden luetteloon seuraavat hakijat:

— Hectors Chantal (83,50 pistettä)

— L. (73,50 pistettä)

— B. (65,25 pistettä)

Päätöksenteko kuuluu 15.3.1989 tehdyn sisäisen työjärjestyksen 9 artiklan säännösten mukaisesti "Euroopan kansanpuolueen ja Euroopan demokraattien" ryhmän viranomaiselle, jolla on toimivalta tehdä väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista koskevat sopimukset, jotta tämä viranomainen valitsee hakijan kyseessä olevaan toimeen.'

11 Kaikki kolme karsinnan läpäissyttä hakijaa tapasivat 7.11.2000 pidetyssä haastattelussa neljä PPE-DE:n ryhmän Alankomaiden edustuston jäsentä.

12 Valintalautakunnan puheenjohtaja ilmoitti kantajalle 22.11.2000, että hänet oli kirjattu soveltuvien hakijoiden luetteloon.

13 Koska kantaja ei saanut tietoa kyseessä olevan palvelukseenottomenettelyn myöhemmistä tapahtumista, hän lähetti 16.1.2001 kirjeen valintalautakunnan puheenjohtajalle.

14 Valintalautakunnan puheenjohtaja ilmoitti kantajalle 31.1.2001 päivätyllä kirjeellä, että B. oli valittu tehtävään. Tässä kirjeessä täsmennettiin lisäksi seuraavaa:

'Arvosananne 9. ja 19.10. pidetyissä suullisissa ja kirjallisissa kokeissa on 83,5 pistettä (100:sta). Näin ollen olitte [soveltuvien hakijoiden] luettelossa ensimmäisellä sijalla.

Kuten yleensä, valintalautakunta on toimittanut kolmen parhaiten sijoittuneen hakijan nimet ryhmän puheenjohtajistolle: puheenjohtajisto teki edellä mainitun päätöksen.

Tiedoksenne viittaan seuraavaan säännökseen:

[15.3.1989 tehdyn sisäisen työjärjestyksen] 9 artiklan säännösten mukaisesti 'Euroopan kansanpuolueen ja Euroopan demokraattien' ryhmällä on toimivalta tehdä väliaikaisten toimihenkilöiden työsopimukset ja valita hakija kyseessä olevaan toimeen.'

15 Kantaja esitti 11.4.2001 hallinnollisen valituksen päätöksistä, jotka yhtäältä koskivat B:n nimittämistä ja toisaalta kantajan hakemuksen hylkäämistä. Tässä valituksessa mainittiin muun muassa seuraavaa:

'[Valintalautakunnan] puheenjohtaja ilmoitti minulle 31.1.2001 päivätyllä kirjeellä, että [valintalautakunta] oli sijoittanut minut hyväksyttyjen hakijoiden luettelossa paremmuusjärjestyksessä ensimmäiselle sijalle (83,5 pisteellä 100:sta), mutta PPE-DE:n [ryhmä] nimitti [B:n] avoimeen toimeen. Tätä päätöstä tai sitä, että se ei vastaa laadittua paremmuusjärjestystä, ei perusteltu millään tavoin.

Katson, että silloin kun nimittävä viranomainen päättää aloittaa kilpailumenettelyn toimihenkilön palvelukseen ottamiseksi johonkin tiettyyn toimeen, vaikka kyseessä onkin väliaikainen toimi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittävän viranomaisen on noudatettava tämän kilpailun tuloksia ja [valintalautakunnan] laatimaa paremmuusjärjestystä, jos ei ole olemassa huolellisesti perusteltuja olosuhteita, joiden vuoksi on mahdollista toimia eri tavoin.'

16 PPE-DE:n ryhmän puheenjohtaja hylkäsi tämän valituksen 28.5.2001 päivätyllä kirjeellä. Hän mainitsee tässä kirjeessä muun muassa seuraavaa:

'Olen ottanut huomioon kaikki huomautuksenne ja toteamuksenne; viittaan kuitenkin henkilöstösääntöjen 30 [artiklaan], jossa säädetään, että nimittävä viranomainen nimittää jokaiseen kilpailuun valintalautakunnan. Valintalautakunta laatii soveltuvista hakijoista luettelon ja nimittävän viranomaisen tehtävänä on valita tästä luettelosta avoimeen toimeen nimitettävä hakija tai avoimiin toimiin nimitettävät hakijat. Ei siis tule mitenkään kysymykseen, että [nimittävän viranomaisen] olisi noudatettava hakijoiden soveltuvuusluettelon järjestystä.

Näin ollen ymmärtänette hyvin, että valituksenne on aiheeton ja että se hylätään.'"

Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

7 Hectors nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.8.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa hän vaati riidanalaisten päätösten kumoamista.

8 Kumoamiskanteensa tueksi valittaja vetosi yhteen muotomääräyksiä koskevaan kanneperusteeseen, joka koski sitä, että perusteluvelvollisuutta oli laiminlyöty, ja neljään aineellisia kysymyksiä koskevaan kanneperusteeseen, jotka koskivat ensimmäiseksi sitä, että on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe ja oikeudellinen virhe, että yksikön etu on laiminlyöty ja että palvelussuhteen ehtojen 12 artiklaa on rikottu, toiseksi sitä, että henkilöstösääntöjen 29 ja 30 artiklaa on rikottu, että avointa toimea koskevaa ilmoitusta on rikottu ja että patere legem quam ipse fecistin periaatetta (viranomaisten toimet sitovat niitä niiden myöhemmässä toiminnassa) on loukattu, kolmanneksi sitä, että miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu ja neljänneksi sitä, että huolenpitovelvollisuuden periaatetta on loukattu. Lisäksi valittaja väitti, että hänelle aiheutui näistä lainvastaisuuksista aineellista ja henkistä vahinkoa ja että niistä muodostui yhtä monta virhettä, joiden vuoksi hänellä on oikeus saada korvauksia.

9 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kaikkien valittajan esittämien kanneperusteiden olevan perusteettomia ja hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan.

10 Perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskevan ensimmäisen kanneperusteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 35–46 kohdassa, että valittajan hallinnollisen valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen perustelut olivat riittävät, koska hänelle oli annettu tietoa käynnissä olleen nimittämismenettelyn vaiheista ja siis tämän menettelyn laillisuuden määrittelevistä edellytyksistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että B:n nimittämistä koskevan päätöksen, jonka osalta ei edellytetty erityisiä perusteluita, perustelut olivat riittävät, koska ne liittyivät ensimmäisen päätöksen perusteluihin.

11 Tehdäkseen nämä päätelmät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti ensin valituksenalaisen tuomion 36 ja 37 kohdassa, että sellaisessa tapauksessa, jossa on tehtävä valinta usean hakija välillä, sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella oli perusteluvelvollisuus ainakin siinä vaiheessa, kun hylätty hakija teki valituksen (asia T-25/92, Vela Palacios v. TSK, tuomio 3.3.1993, Kok. 1993, s. II-201, 22 kohta ja asia T-60/94, Pierrat v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 26.1.1995, Kok. H. 1995, s. I-A-23 ja II-77), ja että tämän perusteluvelvollisuuden laajuutta oli arvioitava jokaisessa tapauksessa yksittäistapauksen konkreettisten olosuhteiden mukaan.

12 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi yhtäältä, että PPE-DE:n palvelukseenottomenettelyä koskevan asiakirjan 6 kohdan nojalla silloin, kun vain yksi paikka on avoimena, ryhmän puheenjohtajisto valitsee sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen asemassa yhden niistä kolmesta hakijasta, jotka ovat ensimmäisinä soveltuvien hakijoiden luettelossa, jonka on laatinut ehdotusten tekemisestä vastuussa oleva valintalautakunta. Toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kun parlamentin poliittinen ryhmä ottaa väliaikaisen toimihenkilön palvelukseen palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c kohdan perusteella, keskinäinen luottamussuhde on ensisijainen edellytys.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tästä valituksenalaisen tuomion 41–45 kohdassa, että kun on kyseessä väliaikaisen toimihenkilön sellaisesta toimesta parlamentin poliittisessa ryhmässä, jonka täyttämisessä tämän ryhmän puheenjohtajistolla on täysi vapaus valita soveltuvien hakijoiden luettelossa olevista hakijoista yksi, perustelut eivät voineet koskea muuta kuin niiden edellytysten noudattamista, joita nimittämismenettelyn lainmukaisuudelle on asetettu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan nämä tiedot oli kuitenkin toimitettu valittajalle, ensin valintalautakunnan puheenjohtajan 31.1.2001 päivätyllä kirjeellä ja tämän jälkeen PPE-DE:n ryhmän puheenjohtajan 28.5.2001 päivätyllä kirjeellä, jolla hänen valituksensa hylättiin.

14 Siltä osin kuin on kyse toisesta kanneperusteesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 65–78 kohdassa, että PPE-DE:n ryhmän puheenjohtajisto ei ollut sopimuksen tekemiseen valtuutetun viranomaisen asemassa tehnyt ilmeistä arviointivirhettä hyväksyessään valittajan hakemuksen sijaan B:n hakemuksen tai myöskään loukannut yksikön etua tai rikkonut palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 1 kohtaa.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti, että sopimusten tekemiseen valtuutetulla viranomaisella on väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamisen yhteydessä vielä laajempi harkintavalta kuin nimittävällä viranomaisella, joka ei millään tavoin ole velvollinen noudattamaan soveltuvien hakijoiden luettelossa olevien hakijoiden täsmällistä järjestystä, ja katsoi, että ryhmän puheenjohtajistolla oli palvelukseen otettavan hakijan vapaan valinnan yhteydessä oikeus ottaa erityisesti huomioon niiden hakijoiden työkokemus, jotka oli todettu soveltuviksi kyseiseen toimeen.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin ollen, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen ei ylittänyt laajaa harkintavaltaansa kun se katsoi, että B:llä oli riittävä työkokemus Eurooppa-asioita koskeviin kysymyksiin liittyen ja valittajan työkokemusta laajempi työkokemus yhteisen maatalouspolitiikan alalla, vaikka valittaja saikin korkeamman arvosanan kirjallisissa valintakokeissa.

17 Valituksenalaisen tuomion 93–107 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi myös valittajan kolmannen kanneperusteen.

18 Kun on kyse henkilöstösääntöjen 29 ja 30 artiklan väitetystä rikkomisesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseenottomenettelyyn sovellettiin vain palvelussuhteen ehtojen asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä ja parlamentin voimaan saattamien sisäisten täytäntöönpanosääntöjen säännöksiä, eikä virkamiesten palvelukseen ottamista koskevia henkilöstösääntöjen säännöksiä.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että sen seikan perusteella, että valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessä ja kirjeessä, jonka parlamentin puhemies osoitti 14.6.2001 väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista poliittisiin ryhmiin koskevan komitean puheenjohtajalle, kummassakin viitataan

henkilöstösääntöjen 30 artiklaan ja väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamiseen "sellaisten menettelyiden mukaisesti, jotka ovat samanlaiset kuin virkamiesten palvelukseen ottamista varten voimaan saatetut menettelyt", ei voitu osoittaa, että henkilöstösääntöjen asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä sovellettaisiin väliaikaisiin toimihenkilöihin.

20 Siltä osin kuin on kyse Alankomaiden valtuuskunnan ja soveltuvien hakijoiden luettelossa olevien hakijoiden välisistä haastatteluista, mikä valittajan mukaan oli henkilöstösääntöjen ja parlamentin sisäisten täytäntöönpanosäännösten vastaista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella oli mahdollisuus järjestää tällaisia haastatteluita.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi nimittäin, että tämä mahdollisuus, josta ei säädetä 15.3.1989 tehdyn sisäisen työjärjestyksen säännöksissä tai PPE-DE:n palvelukseenottomenettelyä koskevassa asiakirjassa, johtuu erittäin laajasta harkintavallasta, joka sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella on valintamenettelyn järjestämistapojen valinnassa ja valintamenettelyn läpikäymisessä. Tämä mahdollisuus on sen keskinäisen luottamussuhteen edellytyksen mukainen, joka määrittelee parlamentin poliittisen ryhmän palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c kohdan perusteella tekemää väliaikaisen toimihenkilön palvelukseen ottamista, eikä se voi olla ristiriidassa henkilöstösääntöjen niiden säännösten kanssa, jotka koskevat virkamiesten palvelukseen ottamista, koska viimeksi mainittuja ei sovelleta väliaikaisiin toimihenkilöihin.

22 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, siltä osin kuin on kyse väitteestä, jonka mukaan ryhmän puheenjohtajisto ei tehnyt vertailevaa tutkimusta hakijoiden tutkinnoista, että koska parlamentti väitti, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen teki päätöksensä valintalautakunnan laatiman koko asiakirja-aineiston, hakemusten ja Alankomaiden edustuston suosituksen perustella, ja että koska valittaja ei ollut toimittanut todisteita tai viitteitä, jotka olisivat voineet tukea hänen väitteitään, ei voitu katsoa, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen tyytyi vain hyväksymään kyseisen edustuston tekemän ehdotuksen suorittamatta vertailevaa tutkimusta.

23 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella oli valintamenettelyn järjestelyiden määrittelemisen ja läpikäymisen puitteissa valinnanvapaus myös siltä osin kuin on kyse seikoista, joihin valittaja vetosi ja jotka liittyvät kansallisen edustuston kanssa pidetyn haastattelun kulkuun, toisin sanoen siihen, että henkilöstökomitean jäsen ei ollut paikalla tai siihen, että keskustelun päätyttyä ei laadittu pöytäkirjaa tai perusteltua kertomusta. Ensimmäisen oikeusasteen mukaan kyseessä eivät olleet keskeiset muotoseikat, jotka vaikuttaisivat ratkaisevasti palvelukseenottomenettelyn kulkuun.

24 Siltä osin kuin on kyse neljännestä kanneperusteesta, joka koski miesten ja naisten välisen yhdenvertaisuuden periaatteen loukkaamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 117–125 kohdassa, että valittajalla ei ollut mahdollisuutta näyttää toteen oletettua suoraa tai välillistä syrjintää siten, että vastaajalle ei kuulunut sen osoittaminen, että miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei ollut loukattu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan syrjinnän olemassaoloa ei voida olettaa vain sen ainoan seikan perusteella, jonka Hectors esitti, toisin sanoen sen olosuhteen perusteella, että tosiseikkojen tapahtuman aikaan hän oli kuudennella kuukaudella raskaana, mistä hänen mukaansa oli ilmoitettu Alankomaiden edustustolle.

25 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että oli asian laita miten hyvänsä, sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen ei loukannut miesten ja naisten välisen yhdenvertaisuuden periaatetta, koska se ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä hyväksyessään B:n hakemuksen.

26 Siltä osin kuin on kyse viidennestä kanneperusteesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 131–135 kohdassa, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen ei laiminlyönyt huolenpitovelvollisuuttaan. Se muistutti, että tästä velvollisuudesta johtuviin velvollisuuksiin mahdollisesti tehtävillä rajoituksilla ei voida estää hallintoa saattamasta voimaan toimenpiteitä, jotka koskevat virkamiesten ja toimihenkilöiden työtehtäviin osoittamista ja joita hallinto pitää yksikön edun vuoksi tarpeellisina.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kun otetaan huomioon erittäin laaja harkintavalta, joka sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella on tämän edun arvioinnissa silloin, kun väliaikaisia toimihenkilöitä otetaan palvelukseen, tätä harkintavaltaa koskevan valvonnan olisi rajoituttava koskemaan sitä, pysyttelikö viranomainen kohtuullisuuden rajoissa, ja sitä, ettei viranomainen käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen virheellisellä tavalla. Koska parlamentti ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä jättäessään nimittämättä Hectorsin kyseessä olevaan toimeen, B:n nimittäminen vastasi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan yksikön etua, koska valittajan edut eivät voineet olla ensisijaiset yksikön etuun nähden.

28 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi vahingonkorvausvaatimukset. Se katsoi, että kumoamisvaatimusten arvioinnista kävi ilmi, että valittaja ei ollut näyttänyt toteen sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen lainvastaiseksi väitettyä toimintaa.

Asianosaisten vaatimukset

29 Valittaja vaatii valituksessaan yhtäältä valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisten päätösten kumoamista ja toisaalta parlamentin velvoittamista maksamaan 60 554,70 euroa vahingonkorvausta, sillä varauksella, että korvausvaatimuksen määrä voi oikeudenkäynnin aikana suurentua, sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä menettelystä ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

30 Parlamentti vaatii, että valitus hylätään.

Valitus

31 Valittaja esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta, jotka liittyvät ensimmäiseksi siihen, että laillisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu ja että on tapahtunut menettelyä koskeva virhe, toiseksi siihen, että perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty, kolmanneksi siihen, että palvelussuhteen ehtojen 12 artiklaa ja yksikön edun käsitettä on rikottu ja neljänneksi siihen, että miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu.

Perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskeva valitusperuste

Asianosaisten lausumat

32 Valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden periaatetta, koska se ei asettanut seuraamusta sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen puuttuvista perusteluista. Valittajan mukaan tämän viimeksi mainitun on perusteltava päätöksensä erityisellä tavalla silloin, kun se poikkeaa järjestyksestä, jonka valintalautakunta on laatinut väliaikaisen toimihenkilön toimeen soveltuvien hakijoiden luettelossa.

33 Valittajan mukaan tämä velvollisuus johtuu selkeästi oikeuskäytännöstä, erityisesti yhdistetyistä asioista 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, Hochbaum & Rawes vastaan komissio, tuomio 9.7.1987 (Kok. 1987, s. 3259), edellä mainitusta asiasta Pierrat vastaan yhteisöjen tuomioistuin (tuomion 38 ja 39 kohta) ja asiasta T-117/01, Roman Parra vastaan komissio, tuomio 20.2.2002, Kok. H. 2002, s. I-A-27 ja II-121, 31 kohta). Valittajan mukaan sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen on tämän oikeuskäytännön mukaan velvollinen toimittamaan erityiset perustelut, jotka ovat kattavammat kuin yleisluonteiset perustelut tai viittaus menettelyn sääntöjenmukaisuuteen. Näin ollen sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen olisi pitänyt perustella erityisellä tavalla päätöstään valittajan tapauksessa, jossa valittaja oli

ilmoittanut hallinnollisessa valituksessaan, että hän oli soveltuvien hakijoiden luettelossa ensimmäisellä sijalla ja että valittu hakija on saanut hänen pistemääräänsä heikommat pisteet.

34 Valittaja väittää myös, että keskinäisellä luottamussuhteella, joka on tarpeellinen palvelukseen otettavan väliaikaisen toimihenkilön ja kansallisen poliittisen ryhmän jäsenten välillä, ei ole vaikutusta sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella olevaan erityisiä perusteluita koskevaan velvollisuuteen.

35 Parlamentti korostaa, että edellä mainitut asiat Hochbaum & Rawes vastaan komissio ja Pierrat vastaan yhteisöjen tuomioistuin eivät ole asian kannalta merkitykselliset, koska niissä oli kyse erilaisista tilanteista, toisin sanoen ensin mainitussa oli kyse ylennysmenettelystä, jossa oli tapahtunut useita menettelyvirheitä, ja toiseksi mainitussa oli kyse nimittävän viranomaisen päätöksestä, jolla palvelukseen oli otettu henkilö, joka ei ollut soveltuvien hakijoiden luettelossa.

36 Parlamentin mukaan nyt esillä olevassa asiassa sen sijaan PPE-DE:n ryhmän sisäisissä säännöissä täsmennetään nimenomaisesti, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen voi valita soveltuvien hakijoiden luettelossa olevista kolmesta ensimmäisestä hakijasta yhden siten, että esillä olevassa asiassa tehdyn päätöksen perustelut saattoivat koskea vain niiden laillisten edellytysten noudattamista, joita nimittämismenettelyn lainmukaisuudelle oli asetettu, kuten valituksenalaisessa tuomiossa aivan oikein todettiinkin.

37 Lisäksi parlamentti katsoo, että hallinnolliseen valitukseen annettavan vastauksen puutteellisia perusteluita voidaan täydentää oikeudenkäyntimenettelyn aikana. Parlamentti katsoi kuitenkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn menettelyn yhteydessä, että B:n nimittäminen johtui siitä, että hänellä oli enemmän kokemusta yhteisen maatalouspolitiikan alalla.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

38 Palvelussuhteen ehtojen 11 artiklan kolmannen kohdan nojalla väliaikaisia toimihenkilöitä koskevat yksittäispäätökset julkaistaan edellytyksin, joista säädetään henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa, jossa säädetään, että "näiden henkilöstösääntöjen mukaisesti tehty tiettyä virkamiestä koskeva päätös on annettava viipymättä kirjallisesti tiedoksi asianomaiselle henkilölle. Virkamiehelle vastaiset päätökset on perusteltava".

39 Henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa säädetyn perusteluvelvollisuuden ja, siltä osin kuin on kyse hallinnollisen valituksen johdosta tehdyistä päätöksistä, henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan toisessa kohdassa säädetyn perusteluvelvollisuuden tarkoitus on yhtäältä, että henkilölle, jota asia koskee, toimitetaan riittävästi tietoja siten, että hän voi arvioida, onko päätös perusteltu ja onko sellaisen kanteen nostaminen tarkoituksenmukaista, jolla riitautetaan päätöksen lainmukaisuus, ja toisaalta, että tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. asia 195/80, Michel v. parlamentti, tuomio 26.11.1981, Kok. 1981, s. 2861, 22 kohta).

40 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 36 ja 37 kohdassa aivan oikein todennut, sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella, kuten nimittävällä viranomaisella, on velvollisuus perustella päätöstään ainakin siinä vaiheessa, kun hylätyn hakijan siitä päätöksestä esittämä hallinnollinen valitus hylätään, jolla hänen hakemuksensa hylättiin ja/tai jolla toinen hakija nimitettiin (ks. mm. virkamiehen hakemuksen hylkäämisen osalta asia C-115/92 P, parlamentti v. Volger, tuomio 9.12.1993, Kok. 1993, s. I-6549, 22 kohta). Tämän perusteluvelvollisuuden laajuutta on arvioitava asian konkreettisten olosuhteiden mukaan (asia C-169/88, Prelle v. komissio, tuomio 13.12.1989, Kok. 1989, s. 4335, 9 kohta).

41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa tuomiossa, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen saattoi päätöksensä perusteluissa viitata vain niiden laillisten edellytysten noudattamiseen, joita nimittämismenettelyn

sääntöjenmukaisuudelle on asetettu, koska tällä viranomaisella oli vapaus valita sen hallussa olleesta soveltuvien hakijoiden luettelosta yksi hakija. Täten tämä viranomainen sovelsi yksittäistapauksessa implisiittisesti sitä ylentämismenettelyä koskevaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan silloin kun ylentäminen tapahtuu valinnan kautta, on riittävää, että hallinnollisen valituksen hylkäävää päätöstä perustellaan viittaamalla niihin laillisiin edellytyksiin, jotka henkilöstösäännöissä on asetettu menettelyn sääntöjenmukaisuudelle (ks. mm. em. asiat Vela Palacios v. TSK, tuomion 22 kohta ja asia Roman Parra v. komissio, tuomion 27 kohta).

42 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa väliaikaisen toimihenkilön palvelukseenottomenettely perustuu PPE-DE:n palvelukseenottomenettelyä koskevan asiakirjan 6 kohdassa olevien PPE-DE:n ryhmän sisäisten sääntöjen mukaan viime kädessä sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen vapaalle valinnalle. Tätä menettelyä ei kuitenkaan voida rinnastaa, siltä osin kuin on kyse perusteluvelvollisuudesta, virkamiehen ylentämistä koskevaan menettelyyn, josta on kyse henkilöstösääntöjen 45 artiklassa ja joka suoritetaan "ainoastaan valitsemalla".

43 Väliaikaisen toimihenkilön valintaa koskevaan menettelyyn, sellaisena kuin siitä on säädetty PPE-DE:n ryhmän säännöissä, kuuluu niiden hakijoiden esivalinta, jotka kutsutaan suullisiin ja kirjallisiin valintakokeisiin, valintalautakunnan näiden kokeiden tulosten mukaan laadittava soveltuvien hakijoiden luettelo ja sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen suorittama vertaileva tutkimus, joka koskee hakemusten asiakirja-aineistoja ja valintalautakunnan laatimaa luetteloa.

44 Sopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen päätös, joka perustuu pääsääntöisesti luonteeltaan subjektiiviseen vertailevaan arviointiin, perustuu siis myös objektiivisiin seikkoihin, toisin sanoen hakemusten ja avointa toimea koskevassa ilmoituksessa edellytettyjen pätevyyksien vertailuun ja valintakokeiden tuloksiin perustuvaa valintalautakunnan ehdotuksen huomioon ottamiseen.

45 Sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella on näin ollen ollut hallussaan valintalautakunnan lausunto, joka koski hakijoiden kykyjä edellytettyihin pätevyyksiin nähden ja jonka tarkoitus oli tarjota tälle viranomaiselle hakijoiden ansioiden vertailun perusta, koska tämä lausunto kuului seikkoihin, joille viranomaisen hakijoista tekemä oma arvio perustui.

46 Siltä osin kuin sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen kuitenkin poikkesi valintalautakunnan lausunnosta ja näin ollen valintakokeiden tuloksiin perustuvasta paremmuusjärjestyksestä, joka oli annettu valittajalle tiedoksi, valittajalla ei ollut mahdollisuutta saada tietää, mistä syistä hänet sivuutettiin, kun perustelut olivat luonteeltaan yleiset tai muodostuivat palvelukseenottomenettelyn sääntöjenmukaisuuteen tehdystä viittauksesta.

47 Tässä tapauksessa erityiset perustelut olisivat olleet valittajan hallinnolliseen valitukseen vastattaessa sitäkin perustellummat, koska hän oli osallistunut henkilökohtaiseen haastatteluun, jota ei ollut alun perin suunniteltu, koska hän ei ollut saanut mitään tietoa siitä, miten palvelukseenottomenettely päättyi ennen kuin hän itse sitä tiedusteli ja koska hän viittasi 11.4.2001 tekemässään hallinnollisessa valituksessa nimenomaisesti soveltuvien hakijoiden luettelon sisältöön ja laadittuun paremmuusjärjestykseen.

48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamista tosiseikoista käy kuitenkin ilmi, että yhtäältä valintalautakunnan puheenjohtajan 31.1.2001 päivätyssä vastauksessa valittajan 16.1.2001 päivättyyn kirjeeseen vain annettiin valittajalle tieto menettelystä, jota sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen oli noudattanut tehdäkseen valintansa. Toisaalta PPE-DE:n ryhmän puheenjohtajan 28.5.2001 päivätyssä kirjeessä, jolla hylättiin valittajan hallinnollinen valitus, vain todettiin käytetyn nimittämismenettelyn vaiheet.

49 Näin ollen valittaja ei saanut oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana mitään hänen tapaustaan koskevaa erityistä tietoa, vaan pelkästään yleisiä toteamuksia käytetystä menettelystä.

50 Siltä osin kuin perusteluita, jotka puuttuvat kokonaan ennen kanteen nostamista, ei voida kattaa sillä, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen, tai analogisesti nimittävä viranomainen, antaa selityksiä tuomioistuimelle (ks. vastaavasti asia C-343/89, Culin v. komissio, tuomio 7.2.1990, Kok. 1990, s. I-225, 15 kohta), on aiheellista todeta, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen on laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan.

51 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 41 kohdassa, että valittajan hakemuksen hylkäämistä koskevan päätöksen perustelut voivat koskea vain sovellettavien laillisten edellytysten noudattamista, ja katsoessaan tämän jälkeen kyseisen tuomion 46 kohdassa, että kyseisen päätöksen perustelut olivat riittävät. Näin ollen valituksenalainen tuomio on tämän vuoksi kumottava ilman, että valittajan muita valitusperusteita on tarpeellista tutkia.

Aineellinen kysymys

52 Koska asia on ratkaisukelpoinen, on yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ratkaistava valittajan esittämät vaatimukset riidanalaisten päätösten kumoamisesta ja parlamentin velvoittamisesta suorittamaan vahingonkorvauksia.

Riidanalaisten päätösten kumoamista koskevat vaatimukset

53 Edellä todetun valossa on aiheellista todeta, että sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen laiminlöi perusteluvelvollisuutta, jota sen olisi pitänyt noudattaa, koska sen valittajan esittämään hallinnolliseen valitukseen esittämässä vastauksessa ei ollut annettu mitään perusteluita.

54 Tästä seuraa, että valittajan esittämä se valitusperuste on hyväksyttävä, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä. Näin ollen valittajan esittämän hallinnollisen valituksen hylkäämistä koskeva päätös, sekä sen seurauksena muut riidanalaiset päätökset, on kumottava ilman, että muita valitusperusteita on tarpeellista tutkia.

Vahingonkorvausvaatimukset

Asianosaisten lausumat

55 Valittaja väittää, että hänelle on aiheutunut aineellista vahinkoa ja henkistä kärsimystä kyseessä olevista lainvastaisuuksista, joista muodostuu virheitä, joiden perusteella voidaan vaatia korvausta. Aineellinen vahinko muodostuu valittajan mukaan siitä, että häneltä evättiin pääsy julkishallinnon tehtävään, vaikka sopimusten tekoon valtuutetulla viranomaisella ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin nimittää hänet. Näin ollen valittaja on menettänyt kaikki oikeudet ja edut, jotka liittyvät uraan yhteisöjen julkishallinnossa. Valittaja toteaa, että vaikka siitä seikasta, että henkilö on soveltuvien hakijoiden luettelossa, ei automaattisesti johdu, että tämä henkilö nimitetään, hän kuitenkin katsoo, että hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan häntä ei olisi voitu jättää nimittämättä.

56 Siltä osin kuin on kyse henkisestä kärsimyksestä, se johtuu valittajan mukaan täydellisestä avoimuuden puutteesta nimittämismenettelyssä. Vaikka parlamentti valittajan mukaan kieltäytyi ilmoittamasta palvelukseen ottamisen yhteydessä tehdyistä päätöksistä ja perustelemasta valittajan hakemuksen hylkäämistä, sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen ei puolestaan vastannut hallinnolliseen valitukseen, minkä vuoksi valittajan oli nostettava kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

57 Toimittaessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.12.2001 kannekirjelmänsä valittaja vetosi aineelliseen vahinkoon, joka vastasi palkkaa, joka hänen olisi pitänyt saada jos hänet olisi valittu, toisin sanoen 5 055,47 euroa (kuukausipalkka) x 10 (koska B otettiin palvelukseen vuoden 2001 helmikuussa), johon summaan on lisättävä yhden kuukausipalkan suuruinen määrä. Henkisestä kärsimyksestä valittaja vaatii 10 000 euron suuruista korvausta.

58 Parlamentti väittää, että valittaja ei ole oikeutettu korvaukseen. Sen mukaan sopimusten tekoon valtuutettu viranomainen ei tehnyt yhtäkään virhettä ja perusteli riittävällä tavalla kyseessä olevaa päätöstä, joita perusteluita vielä täydennettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn menettelyn kuluessa.

59 Toissijaisesti parlamentti viittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan toimen kumoaminen muodostaa riittävän korvauksen vahingosta (asia T-376/94, Otten v. komissio, tuomio 21.3.1996, Kok. H. 1996, s. I-A-129 ja II-401, 55 kohta ja asia T-136/98, Campogrande v. komissio, tuomio 5.12.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-267 ja II-1225, 68 kohta).

60 Parlamentti väittää myös, että valittaja määritteli aineellista vahinkoa vastaavan korvauksen summan vain vastauksessaan, mikä on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan vastaista, kun valittaja olisi voinut tehdä tämän jo kanteen nostamisen yhteydessä ja kun hän ei ole vedonnut erityisiin olosuhteisiin, joilla se perustelee tätä laiminlyöntiä. Tältä osin parlamentti viittaa asiaan T-37/89, Hanning v. parlamentti, tuomio 20.9.1990 (Kok. 1990, s. II-463, 82 kohta).

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

61 Siltä osin kuin on kyse henkisestä kärsimyksestä, joka riidanalaisten päätösten puutteellisista perusteluista on aiheutunut, on aiheellista todeta, että niiden kumoaminen muodostaa sellaisenaan riittävän korvauksen vahingosta, joka valittajalle on nyt käsiteltävänä olevassa asiassa aiheutunut. Näin ollen tämän vahingon korvaamista koskeva vaatimus on hylättävä (ks. tältä osin em. asia Hochbaum & Rawes v. komissio, tuomion 22 kohta).

62 Siltä osin kuin on kyse väitetystä aineellisesta vahingosta, on todettava, että valittaja ei täsmentänyt kannekirjelmässään, vaan pelkästään vastauksessaan, miten laajan vahingon hän väittää kärsineensä. Näin ollen hän ei täyttänyt ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdassa asetettuja edellytyksiä.

Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että joissakin erityistapauksissa, muun muassa silloin, kun väitettyä vahinkoa vastaavaa summaa on vaikea arvioida, ei ole välttämätöntä, että kannekirjelmässä täsmennetään tarkasti vahingon laajuus tai määritellään vaaditun korvauksen summa (ks. mm. asia 74/74, CNTA v. komissio, tuomio 14.5.1975, Kok. 1975, Kok. Ep. II, s. 469, s. 533 ja asia 90/78, Granaria v. neuvosto ja komissio, tuomio 28.3.1979, Kok. 1979, s. 1081, 1090). Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa valittaja ei kuitenkaan osoittanut tai edes väittänyt sellaisten erityisten olosuhteiden olemassaoloa, joilla voidaan perustella sitä, että tätä vahinkoa vastaavaa määrää ei ole määritelty kannekirjelmässä. Näin ollen aineellisen vahingon korvaamista koskeva vaatimus ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja se on jätettävä tutkimatta.

63 Edellä todetusta seuraa, että vahingonkorvauksia koskevia vaatimuksia ei voida hyväksyä.

Oikeudenkäyntikulut

64 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan sen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittaja on vaatinut, että parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska tämä on keskeisiltä osin hävinnyt asian, niitä vaatimuksia lukuun ottamatta, joiden mukaan vahingonkorvausvaatimus on hylättävä, se on velvoitettava korvaamaan omien oikeudenkäyntikulujensa lisäksi kaikki Hectorsille yhteisöjen tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja puolet valittajalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-181/01, Hectors vastaan parlamentti, 23.1.2003 antama tuomio kumotaan.**

2) **Työsopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen tekemät päätökset, joilla nimitettiin B hollanninkielisen hallintovirkamiehen toimeen Euroopan parlamentin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään ja hylättiin Hectorsin tätä toimea varten esittämä hakemus, ja päätös, jolla hylättiin Hectorsin esittämä hallinnollinen valitus, kumotaan.**

3) **Valitus hylätään muilta osin.**

4) **Euroopan parlamentti velvoitetaan korvaamaan Hectorsille valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan. Euroopan parlamentti velvoitetaan lisäksi korvaamaan puolet Hectorsille Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.**

Allekirjoitukset